

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 645/23	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny z 25 lipca 2023 roku, sygn. akt II K 3/23			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	I. Zarzut obrazy przepisów postępowania, mających istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. 1. art. 7 k.p.k. poprzez wykroczenie przez Sąd poza zasadę swobodnej oceny dowodów, polegające na dowolnej ocenie zgromadzonego w sprawie materiału	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

dowodowego
poprzez:

- nieuzasadnione pominięcie zeznań oskarżonego i wynikających z nich okoliczności, przy jednoczesnym uznaniu przez Sąd I instancji zeznań funkcjonariuszy policji za w pełni wiarygodne, co doprowadziło do sprzeczności zaskarżonego orzeczenia ze zgromadzonym w niniejszej sprawie materiałem dowodowym, przy jednoczesnym przyznaniu waloru wiarygodności zeznaniom J. N., D. N. w zakresie, w jakim wskazywali, iż E. Ł. nie wywiązywał się z obowiązków związanych z opieką nad gołębiami, nie zapewniał im pożywienia, karmy, czy dostępu do wody, podczas gdy Sąd rozstrzygający niniejszą sprawę powinien uwzględnić jednocześnie fakt, iż wymienieni wyżej świadkowie pozostają w konflikcie rodzinnym na tle majątkowym z oskarżonym E. Ł. a w konsekwencji ich zeznania nie mogą

zostać uznane za zgodne ze stanem rzeczywistym;

- błędną ocenę dowodu z zeznań świadków i przyznanie im walurowi wiarygodności i dokonanie ustaleń faktycznych na ich podstawie przy jednoczesnym zupełnym pominięciu sprzeczności i niespójności złożonych zeznań, co skutkowało nieprawidłowym ustaleniem, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu;

2. art. 4 k.p.k. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i naruszenie zasady obiektywizmu i uwzględnienie przez Sąd I instancji tylko okoliczności przemawiających na niekorzyść obwinionego, podczas gdy Sąd powinien zbadać oraz ustalić wszelkie okoliczności przedmiotowego zajścia, dokonując przy tym oceny okoliczności zarówno na korzyść jak i na niekorzyść

3. art. 170 § 1 pkt 2 k.p.k. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i oddalenie wniosku dowodowego oskarżonego E. Ł. i jego obrońcy o przesłuchanie w charakterze świadka R. H. oraz A. P. na okoliczność dokonania zakupu przez oskarżonego gołębi jako niemającej znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, podczas gdy dowód ten pozwoliłyby na wyjaśnienie istotnych dla sprawy okoliczności.

II. Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, mający wpływ na treść orzeczenia polegający na:

1. nieprawidłowym przyjęciu, iż oskarżony E. Ł. świadomie dopuszczał do zadawania cierpienia gołębi, podczas gdy zgromadzony materiał dowodowy w tym wyjaśnienia samego oskarżonego wskazują na to, iż dbał on o gołębie oraz zapewniał im prawidłową opiekę polegającą na

	dostarczaniu pożywienia oraz dostępu do wody w sposób na jaki pozwalał mu jego stan majątkowy; 2. błędnym przyjęciu, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim wyrządzenia cierpienia gołębiom, podczas gdy oskarżony E. Ł. nie działał w celu świadomego wyrządzenia krzywdy hodowanym zwierzętom.			
Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Wbrew twierdzeniom skarżącego, stwierdzić należy, że ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji, a dotyczące sprawstwa i winy oskarżonego w zakresie przypisanego mu czynu są prawidłowe, gdyż stanowią wynik, nie budzącej żadnych zastrzeżeń i zgodnej z art. 7 k.p.k., oceny				

zebranych w sprawie dowodów.

Apelacja nie wykazała w skuteczny sposób, aby rozumowanie Sądu meriti, przy ocenie zgromadzonych w sprawie dowodów było wadliwe, bądź nielogiczne. Zarzuty przedstawione w apelacji mają w istocie charakter polemiczny i opierają się na wybiórczej oraz subiektywnej ocenie zebranych w sprawie dowodów.

Podnieść natomiast należy, iż Sąd I instancji wnikliwie, zgodnie z treścią art. 4 k.p.k. i art. 410 k.p.k., rozważył wszystkie dowody, przemawiające zarówno na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonego, a w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, przekonywująco wykazał dlaczego jednym dowodom należało dać wiarę, a innym z kolei – waloru takiego odmówić.

Sąd odwoławczy, w pełni zgadza się z przeprowadzoną przez Sąd I instancji oceną

zgromadzonych w sprawie dowodów. Bardzo istotne znaczenie miały w niniejszej sprawie zeznania M. Ś. i M. K.. Sąd meriti słusznie uznał te zeznania jako wiarygodne, choćby z tego względu, że świadkowie ci są osobami obcymi dla oskarżonego i nie mieli oni żadnego racjonalnego powodu, aby w sprawie składać kłamliwe zeznania. Ponadto zarówno M. Ś., jak i M. K. są osobami fachowymi – lekarzami weterynarii – niewątpliwie posiadając taką wiedzę i doświadczenie, by należycie ocenić, czy ptaki są przetrzymywane we właściwych warunkach. Z ich relacji oraz z wykonanej dokumentacji fotograficznej wynikało, iż gołębnik, w którym przebywały ptaki był obity blachą, stwierdzono brak dostępu do wody i pokarmu, brak było należytej wentylacji, gołębie były osowiałe, słabe i kachetyczne. Znalazło to wreszcie potwierdzenie w

opinii biegłego
sądowego M. D..
Z opinii tej
jednoznacznie
wynika, iż warunki,
w jakich były
przetrzymywane
ptaki nie spełniały
norm
weterynaryjnych i
stanowiły realne
zagrożenie dla ich
życia i zdrowia.

W świetle
powyższych
dowodów Sad meriti
słusznie nie dał
wiary wyjaśnieniom
oskarżonego, który
utrzymywał, że
gołębie hodował w
dobrych warunkach.
Subiektywne
przekonanie
oskarżonego nie
znalazło bowiem
potwierdzenia w
obiektywnych
dowodach w postaci
opinii biegłego
sądowego, protokole
ogłędzin wraz z
materiałem
fotograficznym oraz
zeznaniach dwóch
lekarzy weterynarii.
Nie ma tu
znaczenia dla bytu
przypisanego
przestępstwa, że
oskarżony zakupił
owe gołębie, a także
kupował dla nich
żywność, lekarstwa,
czy też akcesoria
hodowlane, czego
Sąd I instancji
nie zakwestionował.
Nie oznacza to

przecież jeszcze, że hodowane gołębie były przetrzymywane w odpowiednich warunkach bytowych, z zapewnieniem im wystarczającej powierzchni klatki, dającej schronienie przed działaniem niekorzystnych warunków atmosferycznych, z zachowaniem zasad higieny, czy też miały zapewniony stały dostęp do jedzenia i wody. Skarżący pomija, że wskazane wyżej dowody o charakterze obiektywnym przesądzają, że gołębie oskarżonego nie miały zapewnionych tych elementarnych warunków. Sam ustawodawca przesądził, że zachowania wymienione w art. 6 ust. 2 ustawy z 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt, w tym utrzymywanie zwierząt w niewłaściwych warunkach bytowych (pkt 10), jak też bez odpowiedniego pokarmu lub wody (pkt 19), są znęcaniem, gdyż powodują ból lub cierpienie zwierząt.

Podobnie, oskarżonego nie mogą ekskulpować jego zapewnienia, że kocha gołębie i nie chciał im zrobić żadnej krzywdy. Oskarżony zdawał sobie bowiem sprawę, w jakich warunkach przebywają hodowane przez niego gołębie i warunki te były od niego zależne. W orzecznictwie podkreśla się natomiast, że zamiar bezpośredni w zakresie przestępstwa z art. 35 ust. 1a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt odnosi się do samej czynności sprawczej, a nie woli zadania cierpień lub bólu zwierzęciu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 listopada 2009 roku – V KK 187/09; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 grudnia 2016 roku – II KK 281/16).

Niczego tu nie może również zmienić kwestionowanie w apelacji dowodu z zeznań świadków J. N. i D. N.. Nikt nie neguje, że pomiędzy ww. świadkami, a oskarżonym, istnieje

silny konflikt na tle rodzinnym - majątkowym.

Jednakże zeznania świadków J. N. i D. N. nie miały decydującego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż Sąd Rejonowy oparł się w pierwszej kolejności na omówionych wyżej dowodach natury bezstronnej i obiektywnej. Trzeba też dodać, że zeznania J. N. i D. N. o złych warunkach przetrzymywania zwierząt, należących do oskarżonego, znalazły następnie potwierdzenie w protokole oględzin, materiale fotograficznym, zeznaniach lekarzy weterynarii M. Ś. i M. K. oraz w opinii biegłego sądowego.

Apelacja nie wykazała, aby w zeznaniach świadków, które były podstawą czynienia ustaleń faktycznych zachodziły dyskwalifikujące je sprzeczności, czy też niespójności. Zarzut powołania się przez Sąd meriti na zeznania policjantów jest poza tym o tyle niezrozumiały, że Sąd przecież nie

przesłuchiwał w charakterze świadków funkcjonariuszy policji. Sąd I instancji nie popełnił też żadnego błędu proceduralnego nie uwzględniając wniosku obrony o przesłuchanie w charakterze świadków R. H. oraz A. P.. Osoby miały być bowiem przesłuchane na okoliczność dokonywania przez oskarżanego zakupu gołębi, która to okoliczność nie była przez nikogo kwestionowana. Nie posiadały one natomiast wiedzy, w jakich następnie warunkach były te ptaki przetrzymywane u oskarżonego w okresie objętym zarzutem aktu oskarżenia. Zgłoszone dowody nie miały zatem znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.			
Wniosek			
o zmianę zaskarżonego Wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego E. Ł. od popełnienia	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		

zarzucanego mu czynu, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Ponieważ żaden z podniesionych zarzutów nie okazał się zasadny, wniosek o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego nie mógł zostać uwzględniony. Nie zostały także spełnione warunki wskazane w art. 437 § 2 zd. 2 k.p.k. zezwalające na uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.			
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU			
4.1.			

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Całość zaskarżonego wyroku.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
W świetle powyższych rozważań, stwierdzić należy, iż Sąd odwoławczy nie dopatrył się w przedmiotowej sprawie naruszenia przepisów postępowania, jak również błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, które miałyby wpływ na jego treść. Sąd Rejonowy dokonał też prawidłowej subsumpcji	

ustalonego stanu faktycznego, pod właściwy przepis ustawy karnej, trafnie uznając, iż oskarżony wyczerpał swoim zachowaniem dyspozycję przepisu art. 35 ust. 1a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt. Tym samym brak było podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku i uniewinnienia oskarżonego, ani też uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Także i zastosowana wobec oskarżonego sankcja karna, w postaci wymierzenia kary grzywny, środka karnego przepadku oraz nawiązki, nie mogła podlegać jakimkolwiek zmianom, gdyż w żaden sposób nie można uznać jej jako rażąco niewspółmiernej.

1.8. **Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji**

5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwiążle o powodach zmiany			
1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>			
1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej umorzenia			

5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
2, 3	Wynagrodzenie dla obrońcy z urzędu, z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym, Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o treść § 4 ust.1 i § 17 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez		

	Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (tj. Dz.U. z 2019 roku poz. 18). Z uwagi na aktualną sytuację materialną oskarżonego na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. należało zwolnić tegoż oskarżonego z opłaty i obowiązku zwrotu wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w II instancji.	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	w zakresie pkt 4, 5 i 6 zaskarżonego wyroku w całości.	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	

# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana